

अध्याय २९वा.

पान. ३७

लोक

५२०

आ०स्कंद
११

बा०

(1)

श्री गणेशाय नमः ॥ ॐ नमो सद्गुरु वैकुण्ठ नाथा ॥ स्थानंद
 वैकुण्ठीं सदा वसता ॥ तुझे है स्वयं स्वभावता ॥ न कळे धनं
 ता अथवा ॥ १ ॥ तुझ्या निज बोधाचा गरुड ॥ करजे पुनरु
 भा दळ ॥ ज्याचा पारवांचा सडा ॥ उन्मळीस दृढ भव वक्ष ॥ २ ॥
 तुझे स्यानु भवै कच ॥ लखत सीत तेजाकार ॥ दैत दळ
 णि सतेज घारा ॥ अति दुर्घर महा भारी ॥ ३ ॥ कैसा पांचजन्य
 गाथा ॥ निःशब्दी उठवी मत्त विदि ॥ वेदानुवादं गर्ज शुध ॥ तो
 चिप्रासिद्ध शैख तुझा ॥ ४ ॥ सकळ लील सर्वदा ॥ निज तेजे मि
 र वेसदा ॥ करी माना भिमानाचा येदा ॥ ते तुझी गदा भीगेरा ॥ ५ ॥ १.
 अति मना हर केवळ ॥ देखतां उपजति सुख कल्लोळ ॥ परमा
 नंदे धामोद बहळ ॥ तें लीळा कमळ झलसी ॥ ६ ॥ लिवशि
 व सम समानी ॥ जये विजये नां वेदे उनी ॥ तेच द्वार पाळ दो
 ळी ॥ अशा पुनी रक्षा पिले ॥ तुझी निज शो कित साजिरी ॥

२४
रमा रूपें घाति सुंदरी ॥ अखंड चरण सेवा करी ॥ असाद
रिं सादर ॥ तुझे लोकि चोनि वासि जाण ॥ अवचे तुज नि
समान ॥ तेथ नाही माना पमान ॥ देहाभिमान असेना ॥ १ ॥
तेथ काळाचारि गमुनाही ॥ कर्माचें न चले कांही ॥ जन्म मर
णाचें भय नाही ॥ ऐसिय ठाई तुं स्वामी ॥ २ ॥ जेथ काम क्रोधा
चा व्यात ॥ क्षुधेत पेष्या प्रसन्न ॥ ज्ञानंद निसृत ॥ निज भक्त
तुझे नी ॥ ३ ॥ तुझे निद्रा पाकटा ॥ व्यालक्षल क्षेतां लक्षे ॥ तु
झ्या चरण सेवा पक्षे ॥ निज निद्रा क्षेतां दविसी ॥ ४ ॥ साम्य तेचें
सिंहासन ॥ ऐक्य तेचि गादो जाण ॥ या वारि तुझे सहजासन ॥
परिपूर्ण स्वभावे ॥ ५ ॥ तन्मय तेचें निज दोत्र ॥ संतोष तेचि अतप
त्र ॥ शान विज्ञान युग्म चामर ॥ सहजे निरंतर ठवता ती ॥ ६ ॥ ते
अद्याही बेद तुझे भाट ॥ कीर्ति वार्णिती उडट ॥ अठरा माग घघ
ती श्रेष्ठ ॥ वार्णिती चोखट वंषावळी ॥ ७ ॥ तेथ साही जणाचे वादनाना

कुसरे बोलति शब्द॥ युक्ति प्रयुक्ति देति बाध॥ दाविती विनेद
जाणिवा ॥ १६ ॥ ये भावार्थी तु जला गुनी॥ स्तुतिकरिती नो बलो
नी॥ तेणे स्तवने संतोषोनी॥ निजा सनी बैसवीसी ॥ १७ ॥ छैसा
सद्गुरु माहा विष्टु॥ जो यि दुपें सम सहिष्टु॥ जो भ्रामने
भ्राजिष्टु॥ जनी जना दर्शन तु यका ॥ १८ ॥ जगी जना दर्शन यि
येकला॥ तेथ येक पण येक मितला॥ नेणे येक पण आग्रस
केला॥ छैसा जाला महा बोधा ॥ १९ ॥ समहा बोधा ये बोधा
जन॥ हाते वीणले ववी उनादन॥ तेणें सर्वा गीनि घाले न
यन॥ देखणे पण सर्वत्र॥ परिसर्व देखता जन॥ देखणे
निदिसे जना दर्शन॥ छैसी पुण कुपाकरन॥ येक पण सांडवि
ले ॥ २० ॥ छैसा तुष्टोनी भगवंत॥ मासेनी हाते श्री भगवंत॥
छर्थ विलें जीयेथार्थ॥ सेखी प्राकृत देष भाषा ॥ २१ ॥ श्री भग
वती संस्कृत॥ उपाय छसतां हि बहुत॥ काय नेणो धावड

आ० स्कंद
५५

(38)

लेयेथा॥ करविप्राकृतप्रबोधे॥ २४॥ म्याकरणेकांनकरणे॥ हे॥
ही हिरानिनेलेजनादने॥ धातां ग्रंथार्थनिरूपणे॥ गुणदोष
लक्षणस्वयेसांगे॥ २५॥ तेणेबोलेनिनिजगौरवा॥ वदविष्णु
वतसद्भावा॥ तोयेकादसींवीसांवा॥ उधवावरवानीरुपिला॥ २६॥
तेथभक्तव्याणिसज्जान॥ यासिपावलीवेदार्थीखुण॥ कर्मटी
देखतांदोषगुण॥ संशयजाणतेपडीले॥ २७॥ सासंशयानेनि
रशान॥ करावयाश्रीरुद्र॥ येकगीसांवा॥ निरूपेण॥ गुणदोषल
क्षणस्वयेसांगे॥ २८॥ सागुणदोषायाविष्णु॥ जाणोनियाविष
यसाग॥ करावयाश्रीरुद्र॥ निरूपेणसांगसांगत॥ २९॥ श्लोक॥
श्रीभगवानुवाच॥ यएतान्मत्तुयाहिवाभक्तिज्ञानक्रियात्मका
न्॥ क्षुद्रान्कामांश्चलैः प्राणैर्जुषंतः संसरंतिते॥ १॥ टीका॥
म्यासांगीतलेभीभागा॥ भक्तिज्ञानक्रियायोग॥ हासांडुनीशु
धवेदभाग॥ सकामभोगजेवांछिती॥ ३०॥ क्षणभंगुरदेहायया

आ० २९

यां

ग॥ हे विसरे नीचांग॥ सकाम कर्माची लगवण॥ भव स्वर्ग भोगाव
या॥ ३॥ चळते निप्राण संगे॥ देह ते काळ ग्रसुं लगे॥ तेथ ना
ना काम संभोगे॥ सुख तथो गे मानि तिसुख॥ ३॥ भोगितां का
म भोग सोहळे॥ तेणे ध्यायुष्य ग्रसिले काळे॥ मग जन्म मू
रण माळे॥ दुःख उमाळे भोगी तो॥ ३॥ काम्य ध्यानि निसकर्म
ध्याचरतां दिसे सम॥ तरि पावीं कां पां वीषम॥ सुगम दुर्गम
परि पाक॥ ३॥ ते कर्म वेचि विदण॥ संकल्पास्त वच जे जाण
ते विद्यथी॥ ये निरूपण॥ स्वयं भ्रातृव्या संगता॥ ३॥ श्लोकाश्च ॥ ३॥
श्वेधिकारे पानि व्हास॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥ ३॥
दोषः स्या दुभयोरिष निश्चयः॥ ३॥ टीका॥ कर्म विचारितां ध
वद्येयं क॥ परिधाधिकार भिन्ना भिन्न देख॥ ते मी सांगे नष्ट व
श्य क॥ जेणे सुख दुःख भोगी ३॥ सुखाच्या व्यापार भोग जे ना
ना के करुं जातां जाण॥ सुख बुडुनी दारुण॥ दुःख धांभ स्वये मो प

(h)

३॥

॥ ३॥

प

गी० कांक्षायं च्यालणं पडे जै डीयीकरणं तें मार्ग निकळे
 तेणे परिकष्टणे अनिवार० ते बिजे कर्म स्याधिकारि सुखा
 तें देयती आदरे तें चिक मधुनाधिकारि दुःख दुर्धर भोग
 वी० गजाचें व्याभरण गाढवासीन के भूषण परिभार
 व्याणी मरण ते विकर्म जाणवनाधिकारी० मेघवर्षे निर्म
 कल्ल० परिजै सें बीजे ते० येका भांगी पीके सब व
 येका प्रबळ सार्वी के वी० पां पां दुध चोख ज्वरिता मुखी
 कडु विख तें चीनी रुजां गेडुख पुष्टिदायक सेवनी०
 ते विसका मिकर्म पडे तें बाधक होय गाटे तें चि गानिर्वाक
 डे मोक्ष सुरवाडें सौ सुखावी० स्याधिकारें स्वधर्म च
 रण० तो चियेथे मुख्यत गुण अनाधीकारी कर्म जाण तो चि
 अवगुण महा दोष० यापरींगा कर्म चरण उपजवी दो
 ष व्याणी गुण हे चि गुण दोष लक्षण पास्त्र श जाणवो ल

मा

ती॥ तेचि गुण दोष लक्षण शुद्धाशुद्धीचे कारण तेचि द्य
धीचें वीचन देव व्यापण सांगत ॥४४॥ श्लोक शुद्धाशुद्धी
विधीयते यत्नानि विप्रवस्तुषः ॥ द्रव्यस्य विधि किं सार्थं गुण दो
षौ शुभाशुभौ ॥ टीका ॥ पंचभूते समान जाण ॥ वस्तु सर्व समस-
मान ॥ तेथ गुण दोष अ प्रमाण ॥ परिकेले प्रमाण या हेतु ॥४५॥ न प्रे
रितां स्मृती स्मृती ॥ अविद्यक विषय प्रवृत्ती ॥ अनीवार सकळ भूती
सहज स्वीती स्वभावो ॥४६॥ ऐसी या भूतीक वीषय स्थिती
तिची करावया उपरती ॥ नाना गुण दोष वेले प्रती ॥ विराय निव
तीला गुनी ॥४७॥ हे येक शृंग हे येक अशुद्ध ॥ पैल भुभ हे वीरुध
य मीची वोलिले वेदानुवाद ॥ वरावाध छ दावया ॥४८॥ विषयां वि
जे निवृत्ती तेचि म्यां वेद रूपें केली सुती ॥ निंदिली विराय प्रवृत्ती
चिखसी यिती उपजावया ॥ चालतां कर्म प्रवृत्ती ॥ होय विषयां
चि निवृत्ती ॥ ऐसी वेद द्वारा केली युक्ती ॥ आयां कि तु ज प्रती सांगेन ॥४९॥

श्लोका। धर्मार्थं व्यवहारार्थं यात्रार्थं नितिवान्वयः। दर्शितोयं
मया त्वाराधनं मुद्रां हतं पुंशः। टीका। उधवातुं निष्पापत्रिंशु
धी। यात्रागितुं स्त्रीशु धनुधी। धर्मादिबेवहारसंधी। आर्थिक
ते विधी सांगेन। करितं हि धर्माचरणं। प्रवृत्ती धर्मतोष
प्रमाणं। निवृत्तितोयतिशु धजाण। हे दोषगुणस्य धर्मा।
जेवेवहारविषयासकी। तेद्युधवेवहारस्मिती। जेपरो
पकारप्रवृत्ती। तोवेवहारसंविद्वारनर। खट्टरहाताइय
वीरहेसरोनिउत्तमनर। द्रवकोशे। तियनेचर। हीउणेव्यपवि
त्रतेयत्वा। व्यावृत्तसंस्कार। कृतं जातोअवणकी
र्तन। कांतीर्थयात्रासाधु। पुंशार्थगमनदेवालय।
कांछनधिप्रेतसंस्कार। करितं पुंण्यजेडेव्यपार। पदिकोठिय
इफळसंभार। जेणेसात्यारउपजती। जेणेपाविजेपरपा
र। तीनावयवापवित्र। योहीत्रार्थसंचार। गुणदोषविचारवे
दोक्त। राजानिजपाडुकाहटेसीं। वाहावीब्राह्मणाचेसिंसीं।

भा. स्कंद
११

(68)

नामहीतार्थ॥६॥ तत्कीं प्रुष्यवरीगगन॥ पाहातां देन्हीं समान॥
तेथ दंरादिशाकिल्लिमाजाणा॥ देवांतरगमनसिध्यर्थ॥६॥
तेविरूपनामवणाश्रमासमाचारार्थविषम॥ हामासेनिवेदके
लानियमस्वधर्मकर्मसिध्यर्थ॥६॥ यणेनि द्वारसुलक्षणधर्मा
र्थकाममोक्षसाधनपुरुषाचारहितोलागिजाणा॥ म्याकेलेनि
यमनवेदाशा॥६॥ स्पेनामयाधर्मवर्णावेदनियतानाद्याप
ण॥ तेवैवहरनधजताडराणमाक्षसाधनतेकैंचे॥६॥ एवं वे
देंचालुनिव्यवहार॥ तेथविषयमार्थविचार॥ दाविलाग्रसं
चमकार॥ सप्ताम्यनरतेजाणे॥६॥ असेकैरितांकर्मादराते त
णेकर्मठिचिहोयनरातेथपरमार्थमाहीसाचाराविधिनिषे
धीधोरपीडिले॥६॥ केवळस्वधर्मकर्मसांडितां॥ ग्रंथिआद
व्येपाषांडत॥ तेणेहीमोक्षनयेहाता॥ निजस्वार्थानागवले
यालागिस्वधर्मधायरतां॥ निजमोक्षलागेथार्थिताहे

आ. २१

२१

वेदार्थवियाहता॥ याचित्नागीपरमार्थगुरुकरावा॥ ७३॥ सा
 सद्गुरुची पुर्णरूपा होये॥ तरीच ध्यातुडे वेदगुंरु॥ गुरुरूपा
 वीधाजे उपाय॥ तेजापाद्यपायसाधकां॥ ७४॥ यात्मां माझा वेद
 जगद्गुरु॥ दावी ध्यापातनाच वहास॥ नियमिस्वधर्मकर्मादर॥
 जनान्या उद्धार करावया॥ ७५॥ ऐसा माझा वेद हितकारी॥ दाउनि
 गुणदोषना नापरी॥ जनहाका ठेविषयां वाहेरी॥ वेदउपकारी
 जगत्त्या॥ ७६॥ श्लोक॥ देशकालाभावां वस्तूनां मम सतम॥
 गुणदोषे विधीयेत नियमाः कर्मणा॥ ७७॥ टीका॥ भक्तां माझी
 भक्तीतम॥ साधुलक्षणें साधुतम॥ यात्मा गिउद्यवासी सतम॥ ल
 णे पुरुषोत्तम मया तिप्रीती॥ ७८॥ उद्यवायथ भलतानरा॥ भलता करी
 मं लकमादरा यात्मा गिवणा प्रविचार॥ नियमिता साचार वेदाशा॥ ७९॥
 जेथ करुनय कर्म तंत्र॥ ऐसा देव जे पाप पवित्र॥ छाणिकावा
 दीद्रव्य विपित्र॥ पवित्र छापवित्र सांगेन॥ ८०॥ श्लोक॥ अक्षय

६॥

६॥

७४

तैजाणछापवित्रपुरं॥ कर्मकरनीयजहंन
करावापाहीस्वभा॥ उभयब्राह्मणमिजाहीं॥

सरोदेशानांमब्रह्मण्येउरुचिर्भवेत्॥ छष्पासारोप्यसौवी
रःकीकटःसंस्कृतैरिण॥ टीका॥ कोणयकेपृथ्वीतकीं॥ मे
धवर्षतांजळघरीं॥ पेरिलीधान्यंसदानीकीं॥ वसुधाजीवाकी
तैहणती॥ तेचिपाहातंपृथ्वीवरी॥ येकेभागीगाउरवरी॥
मेधवसपतांशरघारीं॥ अंबुरेनाडीपिउरवरवें॥ तेविदेषा
चीशुघाशुध्॥ तुलसीसागेमयथाविधी॥ जेथकमीनके
कार्यसिधी॥ तेथेकमीत्रिदधानकरावे॥ छष्पामृगजिथेना
हीं॥ तोदेशअपवित्रपांहीं॥ आणअकर्मिजेठाई॥ तेहीमुरे
अपवित्र॥ जेथब्राह्मणाचीअभली॥ सेखींहेवसुनिनिदि
ती॥ तोदेशगाकर्मखिती॥ जाणनिश्चितीअपवीत्र॥ देशीक
ष्पामृगआसती॥ परिनाहीभगवद्धकी॥ तोदेशकर्मप्रती॥ जा
णनिश्चितीअपवीत्र॥ भकीहीनदेखप्रसीध॥ केकटकलि
गमागध॥ तेथस्यधर्मनकतीशुध्॥ जाणअशुघतेदेश॥

(4)

नाही उपलेपन समार्जन ते गृही भुमी धशु घजाण कांजेयवे
दवां ह्यसजन ते ही स्थान धपवित्र ॥ जे पुमिके वळ उस्वर ॥
ते जाण सदा धपवित्र ॥ आतां काळा ॥ ये काळ तंत्र ॥ पवित्रा पवी
त्र सांगेन ॥ ८९ ॥ श्लोक ॥ कर्मयोगावांका लोद्रव्यतः स्वतयेव वा
म तो विवर्तते कर्म्यसदेव कर्मकः स्मृतः ॥ ९० ॥ टीका ॥ देव काळ द्व
व्यपात्रा हे साम ग्री होय स्व तंत्र ॥ तोच काळ धाति पवित्र ॥ वेद शास्त्र
संमत ॥ ९० ॥ ग्रहण कपिल ॥ विद्वारा ॥ तो काळ परम पवित्र स्व
रा कां संत स उज्जना धालिय ॥ धरा काळ च उभारा धाति पवित्र ॥ ९१ ॥ टीका ॥
हे कां संपत्ति जाळिया होत ॥ काळ ॥ उल्हास जे कां चिता हो पुण्य
काळ तत्तता ॥ वेद शास्त्रा या धन कु ॥ ९२ ॥ पुरुषा सीपर्व काळ ॥
जन्मा त जे डे येक वेळ ॥ माता पितया चा बांत काळ ॥ ते धर्मा नी वेळ
धाति पवीत्र ॥ ९३ ॥ हा पर्व काळ मा गुता ॥ पुरुषा सिना तुडे सर्व शा
तथ श्रधे ने धर्म करिता ॥ पवित्र ता धा ध्या ॥ ९४ ॥ स्वभावे काळायी

७१)

७॥

४४

पवित्रता तुल्यमिसांगेन द्यातां॥ जो परोपकारी सर्वथा॥ निज स्वार्था
साधक॥ १५॥ प्रोहो मुहूर्त स्वसत्ता॥ पवीत्र जाला स्वभावता॥ जो साध
काच्या निज स्वार्था॥ होय वाढवी ताच्या नुदिनी॥ १६॥ काळाची थकर्म
कता॥ आर्थीक सांगेन मी द्यातां॥ कर्म करून ये सर्वथा॥ निषिधता
महादोष॥ १७॥ जेथ जेथ स्वच्छादि पर्वथा॥ विहीत द्रव्य न ये हा
ता॥ तो काळ थकर्मना॥ जाणत वृत्ता निश्चिंत॥ १८॥ जो काळ सुत
कें व्यापिला॥ कांराहुं उप॥ जे काळी देह परतंत्र जाला
तो काळ बोलिला थकर्मना॥ जो काळ दुर्भिक्षे सियाला॥
जे कांज्वरादि दोषीं दुर्भिक्षा॥ जो काळ योरंकुळींत जाला॥ तो का
ळ बोलिला थकर्मना॥ १९॥ जे काळी द्रव्य ते भदारुण॥ जे काळी चिं
ता गहन॥ जे कां विकल्पे भर मन॥ तो काळ जाण थकर्मना॥ २०॥ जे
काळी क्रोध संयरला॥ जेथ तमो गुण क्षोभला॥ निद्रालस्य व्यापि
ला॥ तो काळ बोलिला थकर्मना॥ २१॥ धैर्या काळची थकर्मता॥

तुङ्गम्यासांगीतलीतवृत्ताद्यातांद्रव्याविशुद्धाबुद्धताधायीकस
र्वथासांगेन॥३॥ श्लोक॥ द्रव्यस्य शुद्ध्यं शुचिं च द्रव्येण वचनेन च
संस्कारेणाथकावेन महत्वात्पतयाथवा॥१०॥ टीका॥ पुरुषे ज्ञेयो
मुत्रसेवितां तत्काव्यपावपवित्रतां तेषां प्रपत्रिधेतां अपवित्र
तातत्काव्य॥४॥ पुरुषाजन्मप्रेक्षीतां पुष्पासियेपवित्रतां तेषां पुष्प
वध्राणितां अपवित्रतां पुष्पासीं यन्मन्त्रिसेवाकरितां द्विजासि
परमपवित्रतां तोद्गीजयतीति जगन्नीजाब्दीतां येषां पवित्रता
यन्मन्त्रिसेवा॥५॥ दर्शनीपीडयितापवित्रतां पिंडस्थेषां दर्शयपवित्रतां
सीं शुद्धाशुधीविचित्रतां कोलेयमशार्थस्य च जेवन्नुसंशयापन्न
साचशुद्धीसीं ब्रह्मणवचनं ज्येतिवचनपरमप्रमाणं हरिहरजा
णमानिती॥ घृतसंस्कारेशुद्धयन्त्रं होमसंस्कारेन धेयान्ये अ
ग्निं संस्कारेन वणं पवित्रं जाणशस्त्रार्थं॥६॥ राकारा पुढे मकार
मां पुन करिता उच्चार॥ ज्ञेयनिपायाभ्यासंभार होयते नरश्रद्धा

भा० स्कंद
११

११

सा॥ १०॥ साचि मकारा पुछे मकार॥ ठेउ निकरितां उ आर॥ वागी था
दळे पाप धोर॥ तेणें होय न रघति बल॥ ११॥ रज म्बळ कुध यतु थदी
नी॥ मेघोदके शुघति सरे दिनी॥ ब्रयी सुत कदा हवे दिनी॥ काळ शु
ध पणी या हेतु॥ १२॥ पुर्व दिवसी येने धन॥ ते काळे चि पावे दुष
णाल्या सिधाले॥ सवेषण॥ ते धन जाण धुध॥ १३॥ ते सें न के
च त पान्विता॥ ते बहु कावे त ही पुनीत॥ जे विटो नि विकारी होत॥
ते ध पुनीत कावे चो॥ १४॥ जे सों सों गे ध लप लपळ॥ सासि स्य फल्य
चां डाळ॥ ते ध पवित्र गसक व नये शुभ माळ स्पर्ष करुं॥ १५॥ ते चि
निर्भर कां ध क्षोभ्य जळ॥ ते स्य यों ही चां डाळ॥ सासि लागे न
ता विटाळ॥ ते निस निर्मळ पवीर॥ १६॥ ध ल्म के लियों स्य यं पाक
सासि जे धातळे काक॥ ते तें सांडावे निरांक॥ ध पवित्र दे स्व ते ध =
१७॥ तो चि सहस्र भोजना चापक॥ सास धातळ ल्या स्या न काक॥
सांडावे जे थलागे मुख॥ येर ध व निर्दो स्व भोजना॥ १८॥ ॥ ॥

व्या० २१

शक्त्या शक्त्याथवा बुद्ध्या समर्था च पदात्मने ॥ अथं कुर्वीति हि येषां

देशावच्छानुसारतः ॥ ११ ॥ टीका ॥ जालियां चंद्रसूर्यग्रहण ॥ शक्त

न स्नानं करितां दुषण ॥ वाक्यवधधतुरजन ॥ न करितां स्नाने दोषनाही ॥ १२ ॥

पुत्रजन्मलियां देख ॥ स्वगोत्रजन्मसकलिक ॥ यासि जाणा अवन्यक

बाधी सुतकदाहादिवस ॥ १३ ॥ ते चिरकवा वरीं पुत्रप्रवण ॥ सुतकांति

जाल्यां जाण ॥ या सुतकांचे बंधन न बाधी आपण सर्वथा ॥ १४ ॥ पुर्व

दिनी गोत्रजन्म नरे ॥ ते स्वगोत्री सुतक भरे ॥ येरो दिनी दुसरा जे मरे

क ते सुतकें सुत उतरे दोहीचें ॥ १५ ॥ जे गद्येतलें होय विस्व ॥ यासि सप

लावितां देख ॥ तेणे विस्व उतरे सवा ॥ ते वि सुतकें सुतकनी वारे ॥ १६ ॥

जे बुधी पुर्वक केलें आपण ॥ ते अवश्य भोग पपाप पुण्य ॥ जे बुधी

नाही ॥ विद्यमान ॥ ते अहेतुक पण बाधीना ॥ १७ ॥ आपुले जे अहः

करणा ॥ यासि पवित्र करी निजज्ञान ॥ हे ही बुधीचि शुधी जा

ण ॥ विवेक संपन्न वैराग्य ॥ १८ ॥ जे अघन बं त अतिसंपन्न ॥ यासि

108
जुनेवस्रयापावन॥सिविलेंदंडिलेंतेहीजाण॥नहेपावनस
मर्था॥२६॥तंचिदुर्वळाप्रतिजाण॥आतिशयेपरमपावन॥हेवद
वादगहन॥स्मृतिकारीजाणप्रकाशिलें॥२७॥समर्थासिध्यासा
क्षीभोजन॥ज तेजाणावेंधुसुधयक्ष॥दुर्वळासियेकल्माद्या
सन॥परमपावनमृत्युसर्थ॥सुयेंनकरितांपंचयक्ष॥भोजनतेया
पमक्षिण॥सकळसुदृतासिनागवण॥उंचप्राप्नुस्वपणअतीथ्या
सी॥२८॥स्यग्रामीसर्वहीद्याचार॥गतांतरीअर्घ्यअन्वार॥पुरीपाटणी
पांद्मात्र॥मार्गीकर्मादसंगसुखसौ॥२९॥विचारनिदेषावस्था॥हे
धर्ममर्थादातवत॥याहीनिधन्यथाकरितां॥दोषसर्वथाकसा
सी॥३०॥पाटव्यअसतांस्वदेहासी॥कर्मनकरीतौमहादोषी॥रोगी
व्यापिलेंशरीरासी॥कर्मकसासिध्यातिदोष॥३१॥पुर्वीद्रव्याद्रव्य
मुधी॥सांगीतलीयेथविधी॥तेचिमागुतेप्रतिपादी॥धर्मशास्त्र
सिधीवेदोक्त॥३२॥श्लोक॥धान्यदार्वाश्चिंततूनांरसेतेजसचर्म

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com